

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1081/2015
15.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Р., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. П.Ђ., поднетом против првостепених пресуда Основног суда у Чачку К 443/14 од 18.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 775/15 од 04.09.2015. године, у седници већа одржаној 15.12.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Р., као основан, **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Чачку К 443/14 од 18.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 775/15 од 04.09.2015. године и предмет враћа Основном суду у Чачку на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 443/14 од 18.05.2015. године, окр. М.Р. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о жалби окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 775/15 од 04.09.2015. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. П.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од одговорности или му изрекне блажу казну или условну осуду са дужим временом проверавања.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Иако бранилац окривљеног, који захтев подноси због пвореде закона – члан 485. став 1. ЗКП, у захтеву не опредељује конкретну повреду закона, из образложења захтева и навода да су нижестепени судови на чињенично стање погрешно применили закон јер је правноснажно утврђено да је окривљени својој супрузи нанео тешку телесну повреду, те с обзиром на ту чињеницу није имало законског основа да буде осуђен за теже дело, произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изреком првостепене пресуде окр. М.Р. оглашен је кривим да је у означеном временском периоду, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, применом насиља према својој супрузи В.Р. и претњом да ће напасти на њен живот и тело ... иако је био свестан да на овај начин угрожава њено спокојство и телесни интегритет, при чему је истој нанео тешку телесну повреду, то и хтео, а био је свестан да је његово дело забрањено.

Из чињеничног стања описаног у изреци првостепене пресуде закључује се да је окр. М.Р. и у односу на кривично дело за које је оглашен кривим и у односу на тежу последицу поступао са умишљајем.

Међутим, одредбом члана 27. КЗ прописано је да када је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту последицу поступао из нехата, а и са умишљајем ако тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела.

У конкретном случају, окривљени је радњама описаним у изреци првостепене пресуде са умишљајем остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ, али и обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ. У таквој ситуацији, окривљени није могао бити оглашен кривим за квалификовани облик кривичног дела насиља у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, јер се у овом случају тешка телесна повреда нанета са умишљајем не може сматрати квалификаторном околношћу за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ, с обзиром на то да умишљајно наношење тешке телесне повреде приликом извршења предметног кривичног дела представља засебно кривично дело, па је окривљени евентуално могао бити оглашен кривим за стицај кривичних дела из члана 194. став 1. и члана 121. став 1. КЗ.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је, оглашавајући окр. М.Р. кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, погрешно применио кривични закон и тиме учинио повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП. Како другостепени суд наведену повреду закона није отклонио већ је првостепену пресуду потврдио, то је иста повреда закона учињена и другостепеном пресудом.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као основан, укинуо првостепену и другостепену пресуду и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из ове пресуде, отклонити повреду закона на коју је овом пресудом указано и донети закониту и правилну одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**